

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.10. Instituit Christus Rempublicam, vt sint sancti, & talem seipse
repræsentat vt eiusdem caput.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

niat. *semper timeatur.* Eia ago, qui festinus in tuam properas perditionem, sile gradum, uas tecum reuolue rationes: caue ne si differas ad mortis ultimam, non sit in eo tibi caput, tibi discursus, ut iudicium. Ex his collige, quod ante diximus, me non parum admirari, dum, quosdam video viros sapientia prestantissimos, alijs optimis consulentes, qui tamen testamenta sua non condunt, rebusque suis non prospiciunt, donec opprimat eos infirmitas, donec actum de vita dicant Physici, donec Cotestarius ultimam adesse significet horam, donec nulla posthac salutis spes effulgeat. donec mortus ad singula vires sumens momenta, te iudice, plura non prominat vitæ tempora, donec hora vltima mortis imminet? o deplorandam amentiam!

XV. Sapientes inordinata saepe condunt testamenta.

tunc etenim nec infirmus nouit quid dicat, nec ad id quod ordinar attendit, nam consanguineorum presentia, aut persona venerabiles eum sic liberum non patiuntur prout conuenit: Vnde de quorundam sic admiramur testamentis, quæ in hora illa extrema legimus esse consignata. Domine mi, quis credit fieri posse, vt talis sic de negotijs suis ordinauerit? Domine, non erat sibi presens. Domine, circumdabat eum talis & talis persona, quæ ad hoc & illud eum cogit cõsorbendum. Mi charissime, tempestiue præueni peragere ad quod bene disponendum requiritur tanta prudentia, Christum Dominum imitare.

§. 10. Instituit Christus Rempublicam, vt sint sancti, & talem se ipse representat vt eisdem caput.

34

Aliam subiungamus huic verificationis innocentia & munditie Christi rationem, sit autem hæc vt vobis persuadeat, quales nos esse debeamus qui seruos eius nos esse gloriamur, & in eius vivimus Ecclesia, cui ipse vt caput præsidet. Venit ipse Rempublicam fundaturus Christianam. Quales an em esse debent huius incolæ? Respondet D. Petrus sancti & vitæ innocentia commendabiles, capiti nostro similes dicenti nobis, Sancti eritis: quoniam ego sanctus sum, Dominus Deus vestror. Quocirca hoc vitum inter alia quæ studiosius voluit, vt de ipso sentiremus, hoc fuit, quod sanctus esset innocens & immaculatus. Talem se spectandum præbuit. Hæc Propheta in illa visione in qua se manifestauit factus homo sedens in throno suæ humanitatis, quem circumcingebant Seraphim, de il-

1. Pet. 1. 16

Inuit. 11. 44.

Christus vult per omnia sanctus proclamari.

lo proclamantes canentesque Sanctus, Sanctus, Sanctus, Publicare poterant & congruè quidem eius omnipotentiam, æternitatem sapientiam, gloriam: Sed illud vult clarior demerstrari, cogitaci, & publicari, quando apparet in mundo, nempe quod sanctus sit, id est purus in illa fulgine inuicatus imperfectionis, & nec semel quidem sanctus sed ter: vt enim expendit Dicitur Chryl. It. m. explicans illud Pauli Cum auen subiecta fuerint illi omnia. In sacris litteris numerus tertiaris significat vniuersitatem. Sanctus in cogitationibus suis, Sanctus in verbis suis, sanctus in operibus suis. Id quod cecinit David: *Iustus Dominus in omnibus vijs suis, & sanctus in omnibus operibus suis.* Notandū illud in omnibus. Quod in omnibus & per omnia in omnibus operibus suis in omnibus verbis suis, in omnibus cogitationibus suis, in omnibus sanctus est.

Hoc principale fuit intentum, ad quod Dominus æuentum suum præordinauit, vt nimirum cogitationes, molimina, & Satanae dissolueret astutias. In hoc apparuit filius Dei, vt dissoluat opera diaboli. Testatur Dicitur Iohannes, quid intendebat diabolus? Omnes detrudere in infernum, & vt nullus sedem occuparet vllam caelestem ex qua ipse eiusque asseclæ, eieci perierunt. Iter autem ad hoc peccata sunt. Quo credis te tendere, qui sic impudicus pro libidine tua ad tales festinas ædes, & in qui inuis contractibus velut assis ad pecunias acceleras, aue celerior? Tu verò voluptatum tuarum sedicator accerrimus, nisi ad infernum: Ad infernum quo tu properas: sic talibus minatur Spiritus sanctus: Quorum finis interitus: sic Dicitur 18. Paulus. Eo fine contendit Satan omnes homines immundos reddere peccatores, Deoque detestabiles. Vt autem hoc assequeretur, hæc praxia in inuentione, de qua heri diximus, vt scilicet illi Deos homines tanquam Deos venerarentur illos quos proponit mundus agnouit vt nequissimos, impietissimos, peccatissimos, perueritissimos, & venundatos vt facerent nefarissimos.

Dicitur illud discunt Dicitur Augustinus de Gen. Num idolis numeratque multitudinem eorum infaniam, quæ mystas numero superabant. Marcum Varonem à diligentia laudat quem bis hoc nomine honorat Acutissimus, Conarus est hic vir doctissimus, teste D. Augustino non leue populo Romano (vt ipse affirmabat) præstare beneficium conscribere scilicet singulorum Deorum factus, & quid sibi quisque duceret honori & gloria, nec non quæ sibi sacrificia præ cæteris placerent, conscripsit igitur historiæ

Hom. 1. 1. Cor. 15.

Pf. 144. 19.

1. Ion. 3. 8. Diaboli intentum est homines perdere.

Eccles. 10. Philp. 3.

III. Ad hoc illi Deos proponit peccatissimos.

Lib. 4. de ciuit. c. 8. vbi ad 21. 4. c. 23.

Historiam Deorum, quam tamen non licebat inscribere Flores Sanctorum. Non sancti erant, sed adeo nequam, ut sicut nobis utilis est historia Sanctorum, in quantum nos mouet ad eorum sectanda vestigia; sic & illa perniciosa fuit in quantum eorum vita iniquitatibus, impudicijs, homicidijs & proditiombus ita plena redundabat, ut ipse auctor supponat se omnia non audere scribere, quia de ipsis fama vulgauerat: ne ex hoc vitioris haberentur, & essent populo scandalum: quidam enim eorum omni scelorum genere conspurcati erant detestabiles. Iupiter salcius audiebat & inhonestus, earum omnium violator puellam impudens, quas mundus celebrabat ut ipeccabilissimas. Mars adulter, & factor discordiarum: Saturnus filiorum suorum homicida: Venus cuius adulteria numerum capitum sui crinibus eminebant: sic ut ipse Marcus Varro concesserit quod tales Deos, eorumque scelera hominibus depicta proponere, damnum adferret ineffabile.

habeat. Dicit ei Angelus viden' hanc ciuitatem? hoc scito. Non intrabit in eam aliquod coinquatum, aut abominationem faciens. Foris canes, & venefici, & impudici & homicida & idolis seruientes, & omnis qui amat & facit mendacium. Apoc. 21. Apoc. 21. Apoc. 19. Apoc. 9. Apoc. 9. Epist. 5. 7.

Sic Deo eidem Apostolo, quondam ostendens quales essent huius ciuitatis oppidani; ait ipse, quod eisdem viderit Amicos stolis albis nive candidioribus. Ne tibi persuaseris, hoc mirare te posse sordidissime sensualis nec tu pauperum linguisuga, nec tu dignitatum ardore, nec tu pecuniarum sitientissime, nec tu sacrilege perpetuator, nec tu luxuriose adulter, nec tu fraudulente fornicator: hoc etenim est (inquit Apost. Paulus) ut primum statuendum fundamentum: Hoc primum intelligenter quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. Ut nos sanctos faceret hanc Ecclesia lux fundauit Republicanam: quamuis autem plures sint in ea peccatores, illis tamen, ut sancti sint, necessaria subministrat.

Licet nobis essent (ex mente Diui Gregorij) quod de illo pronuntiauit doctissimus ille vir Eliu amicus Iob integerrimus: Ecce Deus excelsus, in fortitudine sua, & nullus ei similis in legibus: Multos Principes & Philosophos inuenimus Republice influentes, illi tradens instituta. Mercurius Trismegistus fundauit Aegyptios: Peroneus Græcos, Licurgus Lacedæmonios & Ion Athenenses: Numa Pompilius Romanos & plures alij, quos rececit D. Isidorus. ceterum reminent inuenies, qui cogitant fundare Republicanam, vel statuta præscribere, ut sanctos recideret in ea commorantes: quosdam lego instituisse congregationes in quibus homines euaderent viri doctissimi: alios quatenus sanitate gauderent assidua: alios ut dexteritate valeret armorum: alios quatenus influerentur ceremonie & sacrificia quibus Iudæos terreat veneretur: alios quatenus crues in pace & quiete in mundo viverent: verum tamen ut potulum efficeret sanctum, mundum, & impollutum (præter Christum) scio neminem. Edificatores quidem legimus ciuitatum ut regni sui limites longius extenderent, qualis scribitur fuisse Pharaon hic enim extruxit Phiton & Ramassin: vel ut illud præmunit, sicut Nabuchodonosor ciuitatem reparauit Babylonie in robore regni. Porro præcisè, ut essent sancti vnicuique legitur Christus: eo namque sine suam ædificauit Ecclesiam, fundauitque regnum: Vi effemus san-

Lib. 27. Mor. 1. 1. Iob 36. 22. Lib. 27. Mor. 1. 1. Iob 36. 22. Lib. 27. Mor. 1. 1. Iob 36. 22. Lib. 27. Mor. 1. 1. Iob 36. 22. Dan. 4. 27. Cccc 2

IV. Deorum detestanda crimina.

Sap. 14. 12.

D. GREG. NAZ.

V. 33. Aduenit Dei Filius & hoc illi in votis est, ut homines ad cælum ducat, faciatque Patris sui heredes regnorum legitimos. Quæ est via co tendens? Sanctitas vitæque puritas. Sustulit Angelus Domini Dicum Ioann. Euangel. stam in montem excelsum, ut cælestem illi spectandam præberet ciuitatem: Videt illam adeo pulchram, adeo pretiosam, adeo splendidam, ut iupefactus

VI. Multi varijs finibus crexerunt Republicas. L. Etij. molog. c. 1.

VII. Solus Christus ut essent sancti.

Et immaculati coram eo in charitate. Quamvis autem, ut quis sit Ecclesie militans in eumbrum, sufficiat fides, que vinculum quoddam est, quo fideles vivimus: verum ut membrum sit triumphantis, vita requiritur immaculata.

Ad hoc quid non fecit? eo sine laboravit, sudavit, vigilavit, passus est: Eo sine sanguinem suum effudit, vitam suam animam, & tandem seipsum in mortem dedit ignominiosam. *Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate & mundare sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum.* Sic scribit Apostolus, Tito discipulo suo, illique precipit ut hæc proponat, & prædicet, & pro themate sumat eorum que docenda sunt, ut fideles exhortetur: quatenus bonorum operum sint sectatores: *Hæc loquere & exhortare.* Si nosse desideres quid præcenderit dum sanguinem suum profudit purissimum, scias fuisse ut exhiberet: *Ipse sibi gloriosam Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam.*

Mt. 2. 14

Ephes. 5. 27.

Zach. 13. 1

Ho. 13. in

varios lo-

cos Matt.

Isai. 1. 26.

VIII.

Ecclesia

dicitur

ciuitas:

iustitiae.

Ps. 14. 4.

Reliquas gentes dixisti, tanquam nihilum & tanquam salivam. Est autem in hoc adeo singularis ipse, ut amicum sibi familiarissimum, quamprimum in peccatum labitur, à se procius expellat: his minis Regem petterruit Iecobiam: Vno ego: quia si fuerit Iecobiam amulus in manu Hier. 22. dextera mea, inde euellam eum.

Eo igitur animo suam fundavit Ecclesiam, IX. ut omnes in ea essent immaculati: hoc reg. Eo animo est salutis, de quo Zacharias Pa. cr. Diui fundata Ioannis Baptistae quod erexit in mundo nobis est, ut omnibus ad salutem: *Erexi cornu salutis nobis, mus san. Gre. ut seruamus illi in sanctitate & iustitia co. ti. ram ipso omnibus diebus nostris.* Vnitatum etenim Luc. 1. 69. est in sacra pagina significati regnum nomine cornu multis de causis: quas consulo præterimus & sub hoc simbolo Danieli omnia mundi Dan. 7. regna representabantur in eum finem reliquit *Vide T. h. in Ecclesia, tot tamque caelestia Sacramenta. Ad in ca. hoc intrantes nos in Ecclesiam lauat in Baptif. Luc. 2. mate: ad hoc penitentiam instituit, tot Sacerdot. 1. 10. tes & Prælatos, ut vita simus purissimi, sicut igitur diabolus, ut homines redderet peccatores, illis præfecit eos quos omnibus constabat enormium sentiam esse flagitiorum: sic Christus, ut nos redderet immaculatos, seipsum offert, qui Deus noster est sic ab omni peccato immunem ut de ea velit fieri verificationem dicendo: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Videtur enim spectare, quod doctissimus Eliu postquam dixerat neminem, illi in legislatoribus esse comparandum, subiungit: *Quis poterit seruari vita eius? Aut quis poterit ei dicere, Operatus es iniquitatem?* Vita legislatoris oportebat, ut exemplar esset, quo sancti redderemur. Quis poterit, illam perierit tando defectum in ea reperire: illam probe considera, recognosce, periclitare: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Vitam meam, Christiani mei pendente, videte an ex me vindictam, impudiciam, odiumque didicistis? concinne hic quadrat quod ipse nobis dicit, *Venite post me, &c.**

Iob 39. 23

8. 11. Quis